

Hermogene? s Peri methodou deinote?tos

<https://hdl.handle.net/1874/456674>

ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ
ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

HERMOGENES

DE METHODO GRAVITATIS,
SIVE VIRTUTIS COMMODE
DICENDI.

PARISIIS

Excudebat Christianus Wechelus, sub scuto
Basilicensi, in uico Iacobæo, anno

1531

EPOMEINZ

ХОДОВИЧА
МОГАНОВА

HERMOCENES

СЕМІНАРІЙ
ІІІ ВІКУ СОНЮД
ДІСЕНДІЛ

PARISIIS

ПЕРСПЕКТИВА
ІІІ ВІКУ СОНЮД
ДІСЕНДІЛ

1731

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΜΕ-

ΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Αρ μές Θ λόγου ἔνερτοι μὲν ἄπλιτοι μη-
νίσει πράγματα Θ, καιροῦ δὲ ιδίου της
χόρας δὲ καιρὸς κατὰ ἡδους προσθήκης
γινόμενα Θ, οἷς ίσαρ σταφοράρι ἀπεργάζεται
τούς δὲ μόνον ιδίαρι, ἀλλὰ καὶ σταφορομη-
καὶ δὲ μόνον σταφορομη, ἀλλὰ ιψή σταφο-
ρός τοι δὲ μόνον σταφόρη, ἀλλὰ δὲ γνωντίας στορ, καιροῦ γνωσ-
τας δὲ κακόρι οὐ εργαζόμενος Θ, ιδίως δὲ δὲ κλέπτης. σταφορομη τοι,
στορομηκυροφέρη, δὲ γνωντίας διγορενεμη, ιδίως δὲ τοι κεχαρισμένα
λέγεται, δὲ δὲ απαίδειτα λέγεται. σταφόρη δὲ, στορ, ζενθεωπ Θ,
γένους ονοματο, δὲ δέρας ή μέρους, ιψή τυχης ονοματο, δὲ παντργίας.
γνωντίας δὲ, ως δὲ, μείναται ἄπλιτος τοῦ πολιών, δὲ δὲ λίγος. δὲ
προτέρη πλάτων, χρόνον δὲ τοῦ πολιών δικλοῖς καὶ τὸ διατέται φαί-
νεται προεγένετο; διατέται δὲ ἐχέκειταιε. δὲ μεν γορη ἔρετο ως δια-
μάξωρ καὶ μακαρίωρ τοῦ προαγμένομενορ. δὲ απειρίνατο σε-
κυπομένοι Θ ιψή μέγα φρονῶρ. πάσης λέξεως τοι διγνοσμένης
διατέται λόγω, διέται μέθοδοι φρονεσωε. δὲ γηι ἀθηναί δέξιη δὲ λέ-
γεται τεχνική, δὲ νομική. δὲ γορη προατάγγης οντο οίδια τοι δέξιη.
ἀθηναίορ γάρ δέξιη δὲ προστορ, οδιον μέτορ, διατάκοντα σάδιοι.
διον Θ δὲ αἰγνηπτορ, διατάκοντα σάδιοι. νομικόρ δὲ ονοματο το-
ποντορ, πομπενετο αντιτο κατηγορεύεταιε. διατάκοντα, τοις
διωσίοις ἐπόμπενοι, ιψή διάλιτοις στελοιμοροαντο, καὶ τοτο
ἐκαλέτο πομπενετο, καὶ εσαγγελία δὲ ιψή δὲ φάσιε, καὶ ἀλλα

ΕΡΜΟΓΕΝΟΣ

ποιαιτας ὄνδροις, νομικά δέ. τεχνικά δὲ, εκεῖνα, γενεζαντες τὰς
παλαιαὶς ναῦσις, ναυτικηγικόρονομα· καὶ μήδια τεσσάρων, μους
στιφόρ· καὶ μοδενεύειρ, γεωργικόρ, ιψεῖσσα τοιαῦτα. Ταῦτα
ματαὶ Πτολεμαῖς λέξιν οὐδὲ μόνον ἔσπειραν γίνεται, ἀκυρίαν καὶ παρα-
φθοράν. ἀκυρίαν μὲν· οἷος ἐάρις εἴς την θεά τοιαῦτα παρακαλεῖ
ἀντὶ τοῦ Δέοματος, ἀκυρώσει τοῖς πάντας· τὸ δὲ ἐάρις παρακαλεῖ, ἢ καὶ
λέπρας ἐάρις ηὔ προτρέπειδες· τὸ δὲ ἐάρις παρακαλεῖ, ταυτόνεοδες· παραφθο-
ράρις δὲ· οἷος, δὲ καλέσοις Διάξιωμα τοῦ ἐάρος θεᾶς τοῦ πατέρος Διαδέσπαρτον,
διαμωλῆρις ἀμελέτηρ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πότε ταυτότηταὶ διονύσιοι
τῷ χρησόμενοι, καὶ πότε ποικιλίας; ταυτότηταὶ μετατραποῦ
πράγματα Θεοὶ ὅμοια τὸ ἀναργείατον· τότε γέρους μὲν χρό-
νηγίαρις ζητεῖρις τῇ ἀφανίζεσσαρι τῇ φύσει τοῦ πράγματος,
τοῦ δέ τις πρᾶπαλάβη, ἐπιμέλεια μὲν ἀκαριορεῖ ποιοῦσσατο, τοῖς
χρείοις δὲ ἀπολάθενε φύι συγχραφεῖς· ὅμηρος Θεοῖς, ὡς δὲ χρόνοις καὶ
τατήκετον ὑπὸ ἀκροωτῶν οἰστρούσι, ἥριτες τοῦ Εὐρώπην κατέτηξερι, ἐπίδι
Ζέφυρος Θεοῖς παταχεύει, τηκομένης δὲ ἄρα φύι, ποταμοὶ πλάνου-
σι φέοντες, οὓς τὸ τίκετο καλὰ προΐσταται Δακρυχεύσας· δύο τὸ λεί-
βετού, δύο τὸ χεῖται, δύο τὸ λυνεται δύο τὸ ἀρμόδεις ὡς τὸ τίκε-
κετο. ὁ διὸ γάρ δέ τοιαῦτα χιόνης ἀναλογομένης ἡ τηκελώρ· διτροῦ
πολλὰ διονύσιατα ἔχει θεά τοιαῦτα, καὶ διοιώσεις ἔχοντα διάφυγεν
χρηστούς, ἡ ποικιλία ἀρμόδεις οἷος ὅμηρος Θεοῖς· ὡς δὲ διτροῦ
νόσοις ἔχει βέλος Θεοῖς δέξιον γυαλίνα δριμὺν, τότε προϊέσται μορφέα
καὶ εἰλείδης αἱρεῖται διηγατέρεις πικράς ὁδοῖνας ἔχεσσαν· ἔχοντα
δέξιν, πλευράν, πικρόρετες δὲ οὐκ ἔχει ἀπλοῦσσον μορφήν, ἥπερ τὸ πτῶ-
τον ἔτακτερχετερ, ὡς δέξιοι διδάσκων διάνοιαν μὲν Θεοῖς ἀπειδεῖσσον· οὐδὲ
διθυρασμίδης δὲ τοῦ προοιμίου· τεκμήριον, σημεῖον, πρᾶπαλεγμα,
μηδέποτε οὐδὲ τοιαῦτον ποιεῖται τοῖς διονύσιοις. ἐν δὲ τετρά-
γονον

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

πόρον, ὃν τῷ μὲν μακρότατορ σκοτωμῷτι μοι πιεσθεῖσαι χυμβαίνει·
καὶ μαρτύριον μέν· δήλωτε γαρ καθαιρεψαλύης ἀπὸ ἀδηναίων· @
σημέρον δὲ δέ ταῦτα φίλοι ἐλάστωτοι εἰντοντα γνόμενα πολὺ πε-
λογεῖν τῇ δέξιᾳ δέξιᾳ, καὶ τῇ αὐτωλῇ, @ διαφεννανας· καὶ παρά-
μεγμα τόδε τοι λόγου οὐκ ἐλάχισόρ δέ τοι τὰς μετομίας
ἢ τὰς ἄλλας καὶ ὅμοιας ἀντιθέντων. Η προπότητες εἰσι διτλοί, @
καὶ λέξεις @ καὶ γνώμεν· ἐκατέρας δὲ διπλοί, @ καὶ κατὰ λέξεις,
καὶ γνώμης· καὶ μὲν καὶ λέξεις γνίτους μιαζεβῆς, καὶ πλε-
νει· οἱ δέ καὶ γνώμης, κατὰ ἐπενδυμάτους καὶ λόγων καθολοίν
τοῖς ιδίοις συμπλοκήν. Διατριβή, εἰσι βραχέως διαωκάτοτε
καὶ πολὺ ἔκτασις, ἵνα ἐμμείνῃ δέ τοι @ λέγοντοι δὲ τῇ γνώμῃ
ἢ ἀκόσοντοι· οἰορ, τὴν μὲν ὑβριν μεσίου ταύτης ἴστε. Σχέτεις
τοῦτο δέ τοι διατριβή· τὴν μὲν ἀσέλγειαν δὲ αὐτοῦ διατασαι καὶ τῇ
ὑβριν, δι πρόσθις ἀσαντατας ἀει κρίται μεσίας, διατίνα οὐδὲν ὑμῶν
οὐτε δέ τοι διατριβή πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι· καὶ τὸ ποιὸν τοι σεφά-
νου προοίμιον ὅμοιας ἔχει· πλεῖστοι δέ, εἰσι ποικίλωρ ὅνομάς
τοι προοίμωρ ἐπίχησις ἐν κίνησι δέ τοι· οἰορ, τοι δέ προσόντοι δέ
μηγῶν @ δέ προσαίρεσις ἀυτή, ἐχθρούς μὲν ἐπίκρειαν ἔχει, ηγε-
τῆρας, @ προστηλακισμόρ, @ λοιδορίαρ ὅμοιος, καὶ πάντα τὰ
τοιαῦτα· ὅπου καὶ τὸ πλεῖστον @ εὐλόγειμ, εὐπώρῳ ὅμοιος· οὐδὲ πᾶν
διατριβή, εἰσι διατριβή μηματικήρομένορ, δὲ μη προσπελέρ μεν
οὐ παρέστηται· προσπελέρ δέ, τὸ πλεῖστον @ φελέτ. οἱ δέ καθολικοὶ λό-
γοι, δικλοροὶ δέ ποτε εἰσι· προσαίρεγματα δὲ τοῦτον ἐπενδυμάτους
καὶ τοῦ καθολικοῦ λόγων προσαλλάξειστος δέ τοι διάκυνθοις τὰ
φύσικά κακοῖς διετοι· πρέστε μὲν τὰ σκληρά καὶ ἀυθαέκη δια-
κόματα ἐπενδυμάτους προσαλαμβάνονται, ἵνα μαλάζωσι τὰ

ΕΡΜΩΝ ΔΙΣ

καὶ οὐ πρός μὲν τῷ ποιητῇ τῷρι μίᾳ λόγων οἱ κοινοὶ λόγοι καὶ καὶ
δολικοί· ἀμφοτέρων μὲν ἡμῖν τῷ ποιητᾷ μίτρασίν χρεία· καὶ γένεται
δαπέδες δὲ καὶ ἄπιστος τὸ λέγειν, οὐκ ἔδει γνωμέδις μίτρασίν
ἢ πατέρας μήν γαρ τὸ ἄνθετον
αὐτοῦ καὶ τολμητῶν μιανοκμάτων διεραπέται @ πραμβίας
Δινού, οὐδὲ βραχέα προσθήκει, οὐδὲ δομολογία τοι τολμίματα @. Βρα
χέα μοι οὖν προσθήκει ὅντως, οὐδὲ μὴν οὖν πρώτῳ καιρῷ διατηνόντων
τοι μονοντσχὶ λέγειν, φωνών διφειρές, οὖν τὸν πραγμάτων ἀμφί^τ
ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέορες εἰσί· καὶ πάλιν ἀλλαχθέωσαρ τοι
λογιστίαν τινὰ με φύει εαυτον τοικείας κατασκεψάσας· καὶ
πλάτανος· οἷον ἀλμυρόν ἀκοήν ἀποκλινσαμένη πτίμῳ λόγῳ, αὐτας
μεις μὴ τοῦ· τις οὖν οὐδὲ βραχέα προσθήκει; οἷον ἀλμυρόν ἀκοήν·
δομολογία δὲ τοι τολμίματα @, οὓς δὲ τὸ ΗΠ Αμοκάτη, τοι
γαρ εἰ φορίκις δι λόγου @ εἰναι μοκῆ, δομως ἐρῶ· ἀπρεπεῖνατε
τοῦ, οὐν τοῖς ἀστερίσιν δὲ ἀστερίσιν τοτορ τον νόμον· πότε πας
φάλαφης @ ἀπρσιώτησις γίνεται; Ήταρ βραχηνῶμεν τῷ ὑπόνοιαν
μείζονα κατασκεψαν τοι πράγματος δὲ τῷ γνώμῃ δι ακεύονται,
οὐδὲ γραμμέρη· οἷον, λάβωμεν πρώτον εἰ τοι λόγου πράσματα,
πῶς διτ Θεού κέχρητο τῷ πατρί, λέγω γάρ τοις οὐδὲ ἀντέπηρον οὐδὲ
πειθαρί· οὐδὲ ἀπρσιώτησις μείζονα τῷ διανοιαρ περίκηρον, οὐδὲ
πατέρας νωρί τῷ πατρί· δημοσθένης δὲ τῷ ἀπρσιώτησις τῷ πα
λείσι διτως κέχρητο τῷ πατρί τοι σεφάνης ἀλλαχθέμοι μοι, δι
βράχομοι δὲ διαχρήσεις εἰπεῖν διαδέμη, ἀρχόμενον Θεού τοι λόγου· οὐ
προσωποίσι δι πράσλειτεως οὐδέ μικρά μοι εἴ τα πράγματα, χρή
σιμα δὲ τῷ λέγοντι· οὐδαρ οὐ γνώμημα, σιαὶ μὴν το γνώμημα
εἰπεῖν,

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

ποια, φησι; πράλιπέμ. Μία ἡ δὲ χρήσιμα εἶναι, λέγει αὐταῖς ὅταρ
 ἴστορις ἡ χρήσιμα ἡ τοῦ λέγοντος, μία μὲν τὸ έπαχνην εἶναι,
 φησι; πράλιπέμ. Μία δὲ δὲ χρήσιμα εἶναι, λέγει αὐτά. πράκτις
 γιατα τότωρ, τῷ λόγῳ μικρῷ ἢ τῷ ίδιῳ μεθίσ. οσα λόγοι ἦσαν
 τοῦ χροντάς καλύνων ἀφεθέωνται τοιαυτα, ἔστιν ωχλησι, ἢ προ-
 βαθύμωσις καὶ κελευώρη ἐαυδρή ἐνεισινσια χριστονέρη πᾶν-
 μελπιῶν, τὰ ἀλλα δόσα τοιαυτα, ἔστιν. εἴπα τέλος αὐτίαρ πᾶν-
 φέρει τῷ προσποίησί παραλιτέρη. οὐ γαρ ἀγνοῶ τοῦδε δὲ τοῦ
 λόγου πρηκεβούμενος τέλος αὐτίαρ τότωρ ἐκαστορογύλων ἕνπορος ἀλλο-
 τοιοῦ τῶν μνιστάτωρ πρύσκησιν, νῦν δὲ τοῖς τοῦ πράγματος
 διηπούσιοις δέ τοισι τοῦτοις ἀγῶνος φανεῖν. τῷρ δὲ
 πορείαριν τοῦ προσποίησί πράλιπέμ. καὶ γαρ εἴ-
 τοι τοῦ προτοπορούντος πραγματεύσκεται. τῷρ δὲ εἰ-
 παχνῶν πράξιμημα ἢ τοῦ προσποίησι τοῖς ιδίοις
 εἰ μη πάντες εἰσὶ δέ τοισι καὶ φιλάνθρωποι προσποίησι τοῖς ιδίοις
 μένοις ἐπαρκεῖν, σιωπῶν, μὴ δυνέρη ἔποιμι προσποίησι τοῖς ιδίοις
 πολεμίων ἐλευσάμενοι, οὕτε εἰ οὐσι πνγατέρες απορέσσοι σωτερές
 λουσι. εἴτα τέλος αὐτίαρ πράλιπέμ. εἴγων νομίζω τοῦ
 λόγου παντά προσποίησί πράξις πάντα διπορούντα, τὸ δὲ εἴ-
 πακτά, εὐδίεις ἀπλεκτήσι, εἰ δέ τοι μέν χρησοῦ, διπορούντα
 μηκροφυχτά προφητεγρού ἀνθρώποις. δέ τοις ιδίας ευργεσίας
 ποιαμενόσκειρ, μηκρονή διπορού διμοιρόν εἰς τοῦ οὐρανού ιδεῖν. τὸ πρά-
 λεξην μηκρόβαλλεται μέν ὁ εαπάντα πράξην. εἰ δέ οὐ κατεψη-
 γίνοτο, ριλωτὸν ἀν διηματερεῖν. καύρος οὖν φησι; προπλοκῆς
 πλοίων τριπλονής. προπλοκέντην γαρ οὐ τοι ὅταν αὐτοῖς ἡ τὰ
 λεγόμενη για.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΤΣ

λεγόμενα· φυλαπόμενοι γαρ τὰς ἀπέπεμψαν τῷ λόγῳ, ἀτῷ
 τῷ προτάλεκεν δηλόμενοι ἐν πρετωῷ, οὐκέτι πιθότε
 σοι τῷ λόγῳ τοισθενταί· ἀπόταρ λυτορεῖται τοῖς ἀκόσουσι· ἀπόταρ
 επωχῆς τοῖς λέγουσι· προσαλείγματα τῇ μὲν αὐχώρῃ, τῇ τῇ
 ήτι τιμάρχα φυσίρι αὐχήνῃ· ἐμῶς δὲ αὐτῷ ἔνοχον σύντα· θέλε
 μὲν προτερητῇ προνείσαι, φυλαπόμενοι δὲ τὸ αὐχρόν, προτάλεκεν,
 λέων, οἵ δὲ λίγοι πρότοροι ἀκόσατε ἀναγνωσκοῦσι· τῷ τῷ γάλα
 ματέως· τῷ δὲ λυπηρῷ ὁ δημοσιεύνεις, δεὶς δὲ τοῖς ωληπτικοῖς
 φυσίρι· οἱ μὲν οὖν πρώτοι καιρός μονονταχί λέγει, φωνὴν ἀφείει,
 τῇ δὲ πραγμάτωρ ἡμῖν ἐκείνωρ αὐτοῖς ἀνύληπτός εἰσι· καὶ ἐπειδή
 οἱ λυτορεῖται τῷ λέγειν, εἰ δὲ μὴ ἀπολέπῃ τὰ πράγματα,
 προέπλεξεν, εἴ προτερητῇ σωτηρίας ὑμῶν αὐτῷ φροντίζετε· καὶ
 ταῦτα τῷ πόδιας ἔνεσί γε προτελοκή μετὰ συλλήτεως· ταῦτα
 δὲ, ὑπαντέται τοισθενταί· αλλὰ τοτοῦ λυπηροῦ δὲ τοῖς ἀνθρώποις
 ναύοις, τῶν οὖν περιέπλεξεν; οὐκοῦ δὲ ὅντα μοι δοκούμενον
 ἔχειν τρόπον προέδεινται· τῇδε δὲ ἐπαχνῶν παράδειγμα τῷ
 ήτι μενίου· φυσίρι γαρ δημοσιεύνεις, πρώτοροι μὲν δὲ ἀδελοτοῖς
 χορηγεῖν ὑπείκειν, δέκτε δὲ φιλολογίας· εἴτα δὲ κληρούμενοι πάντες
 τῷρι, πρώτοροι αἰρεῖσθαι δὲ μαλιστῶν ἔλαχον, δέκτε δὲ εὐτυχίας·
 ἐπάγει γοῦν λέγωρ· ὑμεῖς μὲν οὖν, οὐκός, ἀμφότορα ἀπολέσετε
 ξαθετε, τοὺς τε φιλολογίαρ τὰς ἐμάνι, οὐκέτι επωχῆς δὲ
 τῷ λέγειν, καὶ τὰς ἐντυχίας, προέπλεξε, οὐκέτι τὸ συμβέβητον
 τύχης. οὖν δὲ τὸ ὄνομα τῷ χειματῷ τοτό δέκτηρ δὲ προτάλεκεν,
 χίνης φυσίρι δὲ τῷ ήτι τιμάρχα ὄντως· φανέστη οὖν οὐ μόνον
 δέκταις ικανοῖς, ἀλλὰ (ματὶ τῷ διόνυσον οὐκοῦ δέκτης δέκταις
 καρδιάν τὸν ἀμέραρην τεταρτονικοῦ· δεὶς δὲ δέκτου τῷ λόγῳ
 γου προπλέξεις θείας δὲ αὐχώρῃ εἶναι τὰ ρήματα, αὐτὸν τέλειον

νικησάτε.

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

Μηδείς, εἴπεν υπὸ φιλοτεχνίας, καὶ τεωρεῖν μήθε.
 Επονέλατος γένεται οὐ πόσαντες τρέψει, αἵ τινες γράμματα θεία
 πασκαλία, αἵ τινες προστάται συστάσει οὐ μιαβολῆ, ηδὲ γένεται βεβολή
 μότο. αἵ τινες γράμματα θείασιν παρέστησαν ταῦτα ὀμήρω. ΑΛΛΑ
 μόν αἱ διδόσασι μετεκίασθε πλαστή φύντας, ΑΙΓΑΙΟΠΑΣ, τοῖς δια
 κείσθε μεταίστας ἔργατοι στροφῶν, ἐπωνέλαθε τὸ σύνομα, οὐας δεῖ
 εἴδού γένεται οὐδὲ οὐ πόσαντες. αἵ τινες προστάται συστάσει, ΝΙΦΕΝΣ Λέποντος
 μέτερη ἄγε τρέψεις νησιας εἰσαγεῖταις θείος χαροποιοῦ τοῦ
 Σπακτος. ΝΙΦΕΝΣ, οὓς κακάλινθού θείοις οὐ πόσαντες. εἰπανέλα
 θείοις κοσμήσῃ τὸ πρόσωπον. αἵ τινες μιαβολῆ δέ. ἔργατοι στροφῶν
 πλεγέ, μιαφόνες, τεχεστιπλάκτα. εἰπανέλαθεις οὐας τὸ πρόσωπον
 διαβάλλει. αἵ τινες μέτερες βεβαώσει. τολλή εἰγώρ αἰτίου οὐμίνη
 εἰ πυρὶ Κέρας θείοις, εἰ πυρὶ Χέρας θείοις, μέματος δὲ αἱ διδόσαντι σολή
 ροτετανέλαθεις, οὐας τὸ διαμέρειον βεβαώσει. Στράτη τοῖς τεξοῖς,
 αἵ τινες μέτερες σωκράτης, σύνε μὲν οὐ τολλής νομίζει θείος οὐ τὸ
 μέρον, εἰσφέρει οὐκανά διαμόνια εἰσφέρει. αἰτίη τοῦ τοῦ νεύ
 μιαφέρει. καὶ δικροθέντης οὐ φιλιππικοῖς, ταύτες οἵσοι πώ
 πτες ἐκτεταλεύνονται σρατηγοὶ παρὰ ήμῶν, οὐ εἰγώρ πάχει διτοιοῦ
 έτοιμός εἰμι, πράξα τότερον τοῦ τοῦ νηστος οἰκοδέστωρ χρήματα λαμ
 βάντοι. λαμβάνονται δέ οἱ μὲν ταλείονταις ἔχοντες οὐας, ταλείο
 ναι. αἵ τινες προστάται συστάσεις οὐμίνη, ταολλάκις κυροφ εἰπα
 καλαμβάνων. αἵ τινες μιαβολῆ, οὓς οὐ δικροθέντης. αλλαγὴ στροφῶν
 τοῦ ήμῶν πομπείων αἵ τινες σινδασθέντες. αἰτίοτοις, οὐ γάρ ηδὲ θεοί.
 Ηδὲ αἱ μικροί. ήμετες δέ τοῦ χαρέμημορ, εἰ χρὴ φροντέηρ, βόλειν οὔτε
 κερέμημορ, οὔτοι. αἵ τινες βεβαώσει, εἴτε οὐμῆρ οὐδὲντας
 κέρματα, εἴτε οὔτα οὐδὲντι τῷρις αἱ μικροί παρέστησαν ταῦτα.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

καὶ τάλιψ ἦν τῷ ΗΠΙ μεσίου, ἀλλ᾽ ἵππορ; ἵππορ οὐκ ἔτοι
μησερό κατάρατ Θ' ὄντος ἀγίας· καὶ ἡσόδος Θ' ἐφοιέλλ
τὸ ἑωτοῦ ἀδελφεῖς, φοινίς δὲ τὸ πανήγυραν Θ'. τὸ ΗΠΙ πινδή
χῆμα ἀναντίρρητόρ δέ τι γίνεται δὲ ἢ πῦρ; πῦρ φυσε ὅμολογον
μείωρος οἰορ, ἀρ οὐκ ἔτιρ νῶν ἡμέρα; ἢ πῦρ τῷ τῷ λόγῳ προσ
τοσθεὶς γυμνώρος οἰορ, ἐνρέσης ἀντὶ οἰορούσιον τοῖχος
τοίχος ὑφαιρέσθελν Θ' τὸ ἱμάτιον, ἀρ οὐκ εἰκλέπηται; ιψή τὰ
τῷ λόγῳ προσπειθεὶς γυμνώρα ἵσα τοῖς φυσεδρούσιον
τῇ Διασάμφετίρ αναντίρρητορ δὲ ὅρ τὸ χῆμα, τοῖς ἔχοι μοφάς,
ἢ πρός τῷ ἀκόντιας, ἢ πρός τῷ ἀκόντιας τεμασίς ἐλεγκτική οἰορ,
πότε οὖν ὡς ἀνηνάσιοι, πότε ἡ χρή πράξεται; ἐπειδάμη γένεται;
ἢ πρός τῷ ἀντιλέγοντας ἀνατρεπτική οἰορ, τὸ λαβέην οὐδὲ τὰ
διμόρφηνα ἐμολογῶμενομορ εἴναι, τὸ χέρι τοντωτὸν ἀποδοῦν
ναι, τοῖς ανόμωρ γένεσθαι; ἢ αὐτῷ πρός ἑαυτὸν τῷ ἕντος Θ' πινδή
Διπλῆ, ἀκοῖς ἀντιροφῶν ἔχει καὶ πίσωτην ιψή πρόληψιν ἢ τὸ
κοίας λνοιο. ὅταρ γαρ ἀντὸς ἑαυτῷ πιθάκιται ὃ ἕντωρ, ἀμα
καὶ ἐπέστρεψε τῷ ἀκόντιας Καὶ τὸ πίσην προκατέλαβε. πινδή
γαρ ἔκασ Θ' τῷ ἀκόντωρ, ἀνινοῶρ δτι οὐκ ἀρ ἡσάντησην ἑαυτῷ
δ ἕντωρ, ἐν μὲν ἐπίσιμεν ἀποδείξειν, ιψή εἰ τινα ἔχειν ὑπέροχη
δ ἀκροστικής διραπενεται. ὕστεροι μὲν ταντης θι ἐρωτήσεως
ἔτιρ ὑμηρι τοῖς Θ', ὅρ μαν ἀρ ἡδη γνητήτε, οὐχ εὔρηστε. ἔτιρ δὲ
πριμείνητε, εὔρηστε. εἰτὲ ἀλφέδη, τίς οὐκ δέτη διτ Θ'; ὃ νῦν
μεν οὐκ ἀρ, δινδις δὲ γενησόμεν Θ'. ἀνίγματι γαρ ὅμοιον τὸ
τὸ ἔγω φράσω. τὸ ἀσῶματορ χῆμα, Καὶ τὸ μετὰ τῷ συνδέ
σμωρ λεγόμενορ, διοκε τὸ μὴν διελέθη, εἰ δὲ λελαθή, ταν
τὸ ἡ ἀμφότορα δηλοι καὶ ἐργάζεται, καὶ μέγεν Θ' ομοίος Καὶ
πλεθ Θ'

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

πλῆνθι, ὅταν ἔκατέσου καθεδεῖ. ταῦτορ δὲ ἐργαζόμενα, οὐχ
ὅμοίως ἐργάζεται, ἀλλὰ τὸ μὲν μετὰ σωμάτων πραγματεύεται,
καὶ πλὴν θεοῦ μέγενος οὐδὲν. οἶορ, ὅλων δεῖ μὲν τὸν μεθόντα
καὶ ἀποθανόντα τὸ θεόντα πόλις τῷ διάφορει εἴη.
τὸ δὲ ζῶντα σωμάτων λεγόμενον, οὐδὲντος τοιούτου πάλιον
πυρίνα, μεθώνη, ποτίσματα, πραγματεῖ, τάξις, οὐα μή καθ' ἓν
σορ λέγων μιατρίβω, ποτίσματα ἀποτελεῖται. τὸ δὲ ἀριθμόν
τοῦ τιλέγεται τῷ ιεροφαλαίωρ, ποτίσματα καταστένεται
τοῦ μιατρίσκεται, οὐ τεχνικοὶ καλέσσονται προέκτεστι. τὸ δὲ τῷ τέλους
μιατρίμηνος τὰ ἀποθεμέγιμά τοιούτα λελεγμένα, οἱ τεχνικοὶ
καλέσσονται ἀνακεφαλαίωσιν. οἱ δὲ παλαιοί, τοῦτο μὲν προέκτεστι καὶ
λέγουν πρόσχεστι, τοῦτο δὲ ἀνακεφαλαίωσιν, καλέσσονται ἐπάνοδοι,
οὐδὲ μηκοδένης μηλοῖ, λέγων δύτως· μίασιόρ δέπτη μὲν τρία ἡμέρα
ὑπεροχημένοις ἀποθεμένειρ, ἐπειδὴ μεν, οὐδὲ παρά τοιούτου νόμους. Οἱ τοῦτο
προρίθησαν· ἐπάνευμα δή πάλιον τῷ τάξις ἀποθεμένει, οὐδὲ τὰ
τέγωρ ἀλιμήματα καὶ μωροδοκήματα τοῦτον τῶν πραγμάτων.
καὶ τλάτωρ, τὸν ἀρχῆ, φυσικόν, προσίμια Κατηγορίες, εἰτα πίστις.
τὸ δὲ Λίτιτρον τὸν λόγων ἔστι τοιούτον εἰναλοντα σῶματον γεγονόν.
οὐδὲ τούτος μεν ἐπάνοδοις δύνομα τίθενται, τούτος δὲ ἀλλοι
καὶ ζεῦρος ζητήσοντα τοῦτον τὸν ἄλλον οὐ. συλλογίσασθε δὲ βόλον
καὶ μηκοδένην τὰ κατηγορημένα. τὰ οὖσα οἷματα ταυτὰ δύν
τα, ποτὲ μὲν δέπτη ἀπωνιστικά, ποτὲ δὲ τῷ μετακτικά, ποτὲ δὲ σα
χικά· ἀγωνιστικά μὲν δέπτη ὅταν τῇ φυσεῖ πραγμάτων σῶμα
μηκοδένην τοξοβοληρι, ποτὲ καὶ χωρίς τοῦτον δύνομάτων ἔκαστον
ἔπειτα καθεύδει τοιούτου πραγμάτου μηνειαν οὐδὲ λαυθάνει. πελάστη
καὶ δὲ ἀναγνωστικόν μονον οὐσίσκεται· οἶορ, Ναῦτος τοιούτου μέλος
καὶ οὐνασομένην εἰς ἄλλα μίαν, εἰς τὸ δέρεταις ἐπάνθητος ἀγγείσμενη,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΣ

τοῦ θεοπάτρου τοῦ πατέρος τοῦ αὐτοῦ χρυσοῦ καλλιθέα
 ενίσομν· τέσσαρα ἵμα, ἐρυθρομέρη, ἀγυέρομέρη, θείομέρη, βιβλομέρη,
 ἢ θεόκυλόμερη, ἀττιορή οὐχὶ διλιγανθρία δισορή ἀχρηματία,
 τὸ γὰρ τροφῆς ἀπορίας τὸν τε σρατὸν ἐλάσσων γάγαρον· καὶ δημοσί^η
 στήνης, ὅπερ τοίνυν θέμελεγχώσα φασθεῖσαν ταγονί ηγετός μηδέπερ
 διλιθέας ἐπικηρυκότα, καὶ κεκαλυκότα ἔμοις τῷρ σῆμαρ ἄκοντες
 σατα τάλαιπης, καὶ ἀνικλοκότα τῷρ χρόνῳ, Καὶ πάνταρ τάτωρ σῶ
 ρα καὶ μηδὲν εἰλιφότα. Πατέρεντικά δέ εἰσιν, ὅταρ τὸ ἀγωνία
 σικά πολλὰ γένιτοι Καὶ πατέρεντικά δέ εἰσιν μόνως εἴς ιδούμενον
 κοκκίς σφραγονα, πάσας τὰ παρὰ ισονεράτεις, τὰ δὲ ταῦτας προστά^τ
 τεστι μάλιστα. σοφίσικά δέ δέκατα τῶν μεν ἐπανεῖται, ὑπὸ τοῦ
 ταλαιπώρων μεν μεταπέται) δέστα μάργαρος ηγέτη κενῶσι κολακεύστη
 πολὺ, ἀπλάτωρ μιαβάλλεται πάσει πάλε, οἷα τρισσεπτώσει κα
 τὰ στένη, πολύ, πανσάνιον δὲ ταῦτα σαρκίσον. Μηδέσπουστα γάρ μετί^τ
 λέγειν διπτωσίοι σοφοί· μημοδένης δέ καὶ διμήτρης καὶ τὰ τοια
 ανταπεποίησαν καγγινισκά, πρόσδειοι διόδος ἡγεμόνινερ. οὐομα
 καὶ αρετή. Ηγέτης τρέψατος πολλὰ φράσας τῷρ σοφῷ σοφοκλέος. οὗ
 νῦν οἵοιται δὲ οὐταρτόμητοι ταλαιπών εἴναι ἐρμηνείας ηγέτη προσδοκού
 πεικαλλωτασμύλιστον οὐκέτι σατα, δέ τι δέκατοι οὐταρτόμητοι. τὸ γαρ δὲ
 προθετόν οὐ μόνον οὐκέτι καλόρ οὐκαλα, ἀλλὰ ηγέτη παναγκαλού.
 γίνεται δέ ὅταρ τῷρ αὐτίαρ τοι λεγομένος, ηγέτη μέτρα ταθέρη δέ
 προστής, μέσιν δὲ λέγωρ τάξις, καὶ διπτωρ γίνεται σαφικτίας οὗ
 γανορ τὸ οὐταρτόμητο· οἶορ, δέ οὐλοι· οὐ γάρ τοι δημηρ δέπη ξέφος,
 θεύδηστας ήτε, οὐδὲ δηπη ήέλιοι φραστίμβροτοι εἰσὶ οὐπόγαλοι
 οὖδη δηπη ἀνεῖται ἀλλά δὲ φραστίμεθα θάσορ· εἰ γαρ οὐράνη, δέ οὐ
 λοι φραστίμεθα θάσορ, εἰτάραξεμ δηματονε, καὶ ἐποίησε, τοι γέτε
 γρηγορίου οὐράτησα, μιατη τητο, μιατη μέση τοι αὐτίας το φραστίμβροτοι
 θάσορ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΤ ΔΕ' Ν.

Νέοντος ἔταξε· καὶ δὲ θεοκυδίμην, οὗ δὲ ἀθηναῖοι ἐφοβήθησαρ μὴ πολέμους ἔσαρ αἱ νῆες. Μιατί δὲ θεοκυδίμης ἔταξε σιὰ μέσον τὸν αὐτίαρ τὸ φόβον; ἦρ γαρ τι? . σιὰ ταῦτα καὶ δὲ πάντας αὐτίαρ σημανῶν σώματος Θεογνηθται, δὲ γάρ. μακρὸν δὲ γίνεται ὑπόθεστορ διαστάρην ἡ αἰτία ἐτέρας αὐτίας χρείαν ἔχει· οἷον, ἐπειδὴν δὲ τούτης ἀποκριάρη τύχαννοι, καὶ δὲ εἴκασι ἄλλης Ἑλλάδος Θεογνηθται πάντα τοῦ κατὰ πρήμη τυραννίνης εἰσήκει, διὸ πλεῖστοι καὶ πελοποννησοὶ πλάνων τοῦ σικελίαν, ὅταδε λακεδαιμονίων κατελνθήσαρ. πῶς δέθεοκυδίμη; ἡ γαρ λακεδαιμονίων μετά τὸν αὐτίαρ τοῦτον τῶν φυνοκώντων τὸ διατῆρη μωρόν, τῶν πλεῖστον χρόνον θασιάσαρε, θυμωτὸν πατελοτάτου ισχὺν ἐνομάλησε. καὶ δεῖται ἀποτάννεντος Θεογνηθται ἦρ; αὐτίαρ φίλης ἀποδιέπλωσται· ἔτη γάρ τοι μάλιστα τε τραχόσια, ἢ λακεδαιμονίοι τῷ αὐτῇ πρατείᾳ χρώντης. καὶ διὸ διατὸ διαδέμενοι καὶ τὰ πάντας ἄλλας πατέλεσι καθισάρην. εἶτα ἐπανέρχεται πᾶν τὸ δραχμῶν μετά τοῦτον τοῦ πολεμίνων κατάλυσται. τὸ δὲ παρὸ διαμέρισθαι, ἀυτῷ τοῦ πάντας τε σκόλοπας καὶ τάφορος ἐβίησαρ φενγούτες, οὐκ εἰπεῖντες διοκέταισι τοῦ πολεμίνων τοῦ πατέλεσθαι. οὐδὲν μίαν γαρ αἰτία μέση κατέτω· ἀλλὰ τοῦ ἐγένετο ἡ λυσικολία φίλονδον διὰ σκολόπων καὶ τάφου, πατέλεσθαι διαδέμαλην τοῦ πολεμίνων τοῦ πατέλεσθαι. τὸ δὲ αὐτὸν τοῦ φενγούτων φίλη λέξεως μηκουμένη. τὸ δὲ αὐτὸν τοῦ χάμαλα ἀνωτέρητό τοι δέται· γίνεται γαρ διὰ τοῦ διολογούμενων, εἰς δὲ Διανοήματα θεούματα ἀντικείμενορ. ἀπλούσαται δὲ οὐδὲν, οὐδὲν διανοήματα θεούματα, ἐγὼ δέ τοι ἐφοίτωρ τοῦτον, ἐγὼ δέ τοι ἐπειλούμενον· ἐπειργαγωνίσθε, ἐγὼ δέ τοι ἐπειργόρητος· ἐγὼ δέ τοι ἐπειληπτίσθε, ἐγὼ δέ τοι ἐπειληπτίσθεν· θέμεται ποτέ, ἐγὼ δέ τοι ποτέ. τοῦ δὲ αὐτούτου διημοσθέντος ἐποίησε κακόντες, δὲ Μητρογνατοὶ διαδέσπαστοι λαμβάνουσι, δὲ τοῦ αὐτούτου μητρογνατοῦ φύσιδες ὄμηροι· δέ

ΕΡΜΟΓΕΝΔΥΣ

Ἐν τῷ πρῶτῳ παραπρεσβείᾳ ἐσάγει συμπόσιον Θείου
 τῷ δὲ λαζαρίᾳ νέκυμνότωρ, καὶ μίσθιογρι σατύρου, τῷ καμικοῦ
 ὑποκριτῇ. ὅταν ἡ θυχαγωγὴ τῆς ἀκονοτας, ὥστε οὐδεὶς φέ
 συμποσίῳ εἶναι. εἴτα αὐτιτίθησι συμπόσιον ἐτροφῶν γινόμενον
 ἀποχήν, θειλόμεν Θ., μηδέποτε γενόμενον, ἵνα θυχαγωγή
 μὲν οἱ διὰ τῷ προτέρῳ λόγων δικασαι, πιενωσι καὶ τοῦ
 ἀδιφορομένοις ὡς ὅμοιώς ἀληθέσι. Τοιοντας ἀντιδεξιά πέ
 φισσον χῆμα, ἕσι πε Θ λέγεται, ὅταν τὸ ἀντὸ οὐνομα ἄλλας εἴλ
 λή προσλαβόμενον συλλαβήν, Διαφόρη θιανοίας ἔχει· παρὰ μὲν
 ηράτεψοντως· ἔδηρ ἦς Θελομαδίης, ἔση πολυμαδίης. τὸ γοῦ μα
 θάνατον ἐν ἀμφοτέροις ἐσίρη, ἀλλὰ ὅπου μὴν τὸ πολὺ πρόσκειται,
 καὶ σημαίνει τὸν παλλακέδοτα· ὅπου ἡ τὸ φίλορ πρόσκειται,
 καὶ ἐσιρη ὁ οἰδέως μανθάνωρ· Ιχλή, παρὰ τῷ θεατούμα, καὶ
 προεπιβλεψειρ ἀντοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβλεψειρ. τὸ δὲ πᾶσα
 Βλεψειρ ἐν ἀμφοτέροις ἐσίρη, ἀλλὰ ὅπου μὲν πρόσκειται, πὸ τοῦ
 καὶ σημαίνει τὸ φθάνατον πατέβλεψενοντα· ὅπος δὲ ἀντιποδομοί,
 καὶ μηλοῖ τὸ ἀμάραντος μεντόρον. πότε γίνεται προσποιεῖσθαι
 χειμιάζειρ; τριῶρ ὄνσιρι μίεώμη γνωστοπέτε, ἐν τῷ συμβλεπτικῷ
 μάλιστα δὲ Θ διμολογεῖρ ὅτι ἐβδεινσατο. οὐ γαρ ἀνέχεται
 δὲ συμβλεπούμενοι τὰ μᾶλιστα λέγονται πε τὸ συμβλεπειν
 τοι· τοιναντίον δὲ, χρή ἐσκέφθα διμολογεῖρ Θ τε φροντικέναι
 ὡς ὁ δημοσθένης, ἀλλὰ, ὡς ἐοικερ, ὁ καιρός ἐκεῖνοι σὺ μόνον τα
 τοια ὑμῖν πλέσσοις ἀνθρακεῖαλφ, ἀλλὰ καὶ σύνηλευτικά
 τα μέταρχεις τοῖς πράγμασι μάλιστα. τοτο γαρ δὲ πρόσει
 ναι τῷ συμβούλῳ, ἐμπερίαρ πράγματων· ἐν τῷ δικαιού
 καφεσκεμμένοι θηκέταις, προστοιτοῖς ὀντόνειρ λέγειν, ὅποι ποιοῦσι
 πάντες οἱ παλαιοί· γεράνιοντες γένος, πάντες ὑποκρίνονται χει
 μένειν

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

πλέοντι. Μιά τι; Ότι δὲ μηκανής ὑποπήνει τῷρ ῥήτορᾳ, καὶ οὐδὲ
σοίκει μὴ θεαπατικῆς τῇ μωάμετος ῥήτορικῆς. Αὐτὸς τούτῳ ἔτο
ἴσι πεχύτῃς ῥήτορος Θ., τὸ μοκέρι ἀυτόθερον λέγεται, ἵνα καὶ οὐτως
δικαστικῆς τονίχης. Οἱ προοίμια ὡς ἀυτόθερον ἐνρίσκουντες λέγου
σι, ταῦλι σκεψάμενοι, ιοὺς καφάλαια ὡς μεταξὺ ἀναμυνθέντες
τελεῖται τὰς μίας. Καὶ μέ γε ἐγκωμιαστικῆς οὐδέποτε κω
ληφθαμοφέροις χρήσθαι ποτε, καὶ ὄμολογία γεναφθεῖσα. Οἱ προ
σονοῖς χριστίσ. πότε ῥήτωρ ἀνυπόστατος λέγεται τὸν μίκαβελτίτα πό
τε τοῦς ἀποδείξεσθαι; Δινοὶ μὴ καροὶ θεοὶ χρήστεως Οἱ μένοδοι,
ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμεληθται, ή τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἐν
διοχορίᾳ. Ταντῇ τῇ τέχνῃ χρῆτη ἀναγίνεται τοῦτο η τιμάρχος,
καὶ τοῦτο η τιμαρχῶν Θ. Καὶ μὲν γαρ τοῦτο η τιμάρχος
καὶ τὸ πρᾶγμα ἀμελεῖται. Λοιμοίσια γένος μοκέτης ἐταιρίστις εἰς
καὶ καὶ σκώμικα τασεντόροις, γελή τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον
ἐνθισόμενοι εἰπεῖν. οἱ γαρ τίμαρχοι τιμάται καὶ λελειτόργυνται, καὶ
εργάσθαι μέχρι, καὶ ἔσι ποιεῖ μέσην ἀλικίαρ. καὶ οὐ τοῦτο η τιμο
φῶντος ή τῶν παρανόμων γεφθεῖ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφο
ρὰς τοῦ πόλεως, τό, πε πρόσωπον τιμάται δημοσθένεις, Οἱ αἱ
ζηματικοί. Διὰ τοῦτο πρότρηπτοι ἔντει, εἴτα τότε ἀποδείκνυσθαι,
παντοτερέτη, καὶ ἀναγκάσθη προσέχειν τῷ δικαστέ, ιοὺς μη
πετιμῆς τῷ πρόσωπῷ, μήτε καταφρονίσει τῷ πράγματος οὐ
δέλωσημενούειν. Αὔτη ή ἀετία τοῦ νεύτη τῇ τάξει οὐδὲ ἀμφοτέ
ρος τοῖς βιβλίοις τὰ πορί τῶν πολιτῶν διεξελθεῖν. πότε δέ
τωρ φενσταῖ, σωματότωρ τῷρ ἀκροατῶν ὅτι φενδετού; Όταρ
τὸ φεντοῦ συμφέρει τοῖς ἀκρότοις. Διὰ γαρ τὸ οἰκητόν λυστίπε
λέσσοντες ἐλέγχουσι τῷρ ῥήτορα. Βάτω δημοσθένεις ἐφεντοῦ τὸ
τοῦ πορί τοῦ σεφάνου. Αὐχίνου γαρ λέγοντο Θ., ὅτι οἱ δικηναῖοι ὑπὲ

Ε Η ΜΟΓΕΝΟΤΣ

τὸν ἀυτὸν καιρὸν πρέσβεος πρός φίλιππον ἐπειδὴ προμηθεῖται
καὶ πρὸς τῷ συμμάχους πρὶν συμμαχίας ήτι φιλίππου, καὶ
τοῦτο τεποικότωρ ἀδηναῖον, φιλίππου δὲ καὶ στρατηγὸν τὰ μέ-
γα τοῦ πόλιον ἢν οἵ τε φιλίπποι γαρ ὑμέis ἔμα τοῦ πόλιον ἡλί-
ληιας εἰς πόλεμον ἤδη ακαλέπτε, ἀντοῖ δὲ πρὶν εἰσῆντος τοῦ φίλι-
ππον πρέσβεος ἐπέμενεν, ἐνρυθάτον πρᾶγμα, οὐ πόλεων
ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνδρῶν μητράτης θεός. Οὐδέποτε πᾶν πρό-
γματι Θεού ὁμέται· οἷον, ἐποίησεν δὲ Θεός φόνον, οὐ προστασίαν,
οὐ τόλμη τοις αὖταις οὐδὲ Κιεβούστε, ὃς δὲ δημοσιεύεις, οὐδὲ μηδὲ
έμοι δοκεῖ, οὐδὲ ἀμφότερον ὡς ἀδηναῖοι νῦν τοῦ θεοῦ· οὐδὲ μηδὲ
περιέντες πεπονθέσθαι· καὶ πάλιν, πολλὰς μενοσίες, οὐδὲ νῦν μηδὲ
ἀπειλας ὑπομείνας. ἐκ τοτε δηλούτη δὲτοις ἕπταις πραγματικῶν
δημορούσιν ὅμησιν, ἀλλὰ οὐδικόρ· πρῶτον οὐδὲ δημορούσικόρ δημητρι-
κῶμοσιν, εἶτα πλάτωρ ἐμμένετο· εἶτα δημοσιεύεις ἐπιλαρονόμη-
σις πάντωρ· οὐδικόρ δὲ εἴκασθεούσιας, καὶ οὐδὲ εἴκασθεούσι τοις
οὐδουσινδέξιος ἐχρήσατο. Θεού οὐδὲν πραγμάτωρ· οὐ μάζης, οὐδὲ
λαζ, οὐδὲ λαγυα πατρός ἐμέσο· τὰς συμφορὰς τοις απτρός, οὐδὲ
ἐποιησατο· πλάτωρ δὲ οὐδικόρ μεν δημοσιες, οὐδικόρ δὲ εἰκ τοις
καντίου οὐδουσι· οὐ μάζης τοις εἶλος, οὐδὲ καλλίκλεις. δημοσιεύεις δὲ οὐ-
δικόρ πολιτικόρ· οὐ μάζης τοις εἶλος σαλαμῖνη παραταξαμενίους, οὐδὲ
τοις εἶλος μαραθῶνι προκινθῶν σανταζ. πότε δὲ τοις προσταθεί-
μασι ἕπταιρ μέρεσι τοισι σωματούσι, οὐδέστε, καὶ ητοι πόσης τρέ-
πης τέσσαρας· οὐδὲ φυσιρ, οὐ γυναι τοις δέκα, σωματούσορ οὐδέστε
μηδεν· οὐδὲ λακίαρ, οὐ πασιορ δέκαρ, οὐ δημεργησεις οὐδὲ διθείνες·
οὐδὲ μιά τυχειών, οὐ δέκαρ δέκαρ οὐδὲ τέταμος, οὐδὲ μηδὲ πρέπειαν κα-
μειδίτις δημοσιεύεις σφάτων σωματοφεν· οὐδὲ μιά εἰπρέπειαν κα-
τέγνωσαι τις, καὶ τέτω μάρσομεν σωματοφεν. τοις μένοι οὐ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

Το τὰ σκαντία λέγοντι Θοῖς βόλεται φύσεις; καπέδων δέ
βόλεται, μή δικοῶντι Θοῖς σκαντία οἷς ἐθέλει λέγεται. ἡ κακία
ὑλόρις σκαντία ἀρετὴ φάνεται, τις δέ δὲ κακία σὺν λόγοις,
ἐπιστάτηται λέγεται ιοῦ σκαντία καὶ στρεφόμενα. ταῦτα σὺν τῷ
τῷ τοῦ χήματος, τῷ λότωρ ἀρετῇ γίνεται. ὅμηρος ἀντὸ περίηκε,
ἀγαμένων δέ τοι ἀστοπερώμενος τὸ ἔλληνις καὶ βελόμενος
διπλούς μένει, λέγωρ, μὲν μένει, ἀλλὰ φενγύφημι, τοιότης φύ
δικηγορίας ἐντάστηται λέγεται στρεφόμενος μίστης ἀνθετάει
ποὺς σκαντίζειντοις· ἦτορ τέλει δὲ καὶ σκαντιώματα λέγωρ. τὸ δὲ
φάνεται, καὶ μή διέρχεται σεσηπε τεῖναι τοιάστα λέλιπτη, δεῖλορ δὲ
σκαντίορ δέ τοι φανερώς τοῦ φενγίωμερ. πῶς δὲ φενγύφημι, ναῦς οὐκ
ἔχοντες; τοτο δέ τοι εἰπει τοι καλνωρ οὐδὲ ἀντῆς ἀστοπλέμη, οὐ
κελεύθη δὲ μένει τοῖς λόγοις. δὲ τοὺς χοληταῖς ὑπονίσταις,
τοι τοι ἄλλη οὐ στέχηται λεπτωμάνι, τοι βοκηθεῖται τοις, τὸ ἀνιδίκη
προτέσσοις, τοι διά μακρῶμ προβάλλεται τοι διά ματυρῶμ ἐδί^{τη}
τη. ἀλλὰ διατελέγεται προσποῖτ. οὐτω δὲ λέγωρ οὐχ ὑποπήδει
προτέσσοι δέ βόλεται, σοι δέ τοι τοιάστα χήματα τῷ λότωρ τὸ
μὲν τηλεται λέγονται, τοι δέ τοι τοιάστα λέγονται, νικᾶ
σοι δέ τοι. γέγονε γη τὸ βελόμεθα. ο κατηγρώμ, τοις τὸ μέλλοντε
ἀπεκρίνεται οὐχ ἀταλῶς προτέσσοις προτέσσοις, ἀλλὰ καὶ τούτο
προτέσσοι, πιστίμης, διόξαρη, ἀκολώ. πιστίμη μὲν, οἴδα τοποδι τοι
διά τοι, ητούτο στα τοιαῦτα. διόξαρη δὲ, οἴδη, τάχα τοῖνας οἴσως η^{τη}
τη, οἴσως ὑπερβάλλωμ προτέσσοις προτέσσοις. ἀκολώ δὲ, οἴσως ἀπονωμ
τοι προτέσσοις πανθάνομαι τοῖνα μέλλειρ αὐτὸν λέγεται.
τοι μὲν μή χήματα τὸ προτέσσοις τὸ ἀπρλογουμένωμ κεφαλαίωμ
τοῦτα, δὲ καρδός εκάσου τοῖς; διότι δέ τοι δένειται πόπε τοι πιστίμη,
καὶ τοι δένειται τοι ἀκολώ χρησόμεθα. δὲ ἀκαρία πολλάκις καὶ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΣ

φνατία πιστή καὶ μελλόντωρ προπείρεψις ὑπὲρ τῆς απελογουμένους οὐ τὸ μὲν δέπερ ιχυρότρα, τὰ δὲ ἀδηρῆ, τὰ δὲ μέσα. τὰ μὲν οὖν
ἀδηρῆ τῆς ἀνθελίκως εἰδώλων, τῇ πάντιμῃ προβαλλῆ, τὰ δὲ μέση
τῇ εἴδει ὡς σοχαζόμενος ὅπερ δέπερ, τῇ μόρῃ, τὰ δὲ ιχυρά ὡς τῶν
θανόμενον Θεού, οὐα λοκῆσε ἀκτεύειν ἀντά, μὴ σωματιέναι τὸ ιχυρόν
τα. δύτω μὲν δὲ μέση προτείνου. δημοσθένεις δὲ τὰ ἄμπτα ἔμεινε
τοι γάρ τοι οὐδὲ οὐδὲ μειδίου, πάντιμος ὁμος οὐδὲ ἀκοή, λέγωρ γάρ τοι
τοι εἴ τοι πρώτοι μὲν ἐκένος οὐκ ἀδηλος ἐρῶμεν, τοι δὲ μηδέτερος τοι
ἄντος μετεξιώμενος ἐπιχειρεῖτο μοι. Μιαὶ μὲν γάρ τοι φυσικὴ πρᾶξη
γυματος μὲν τοι ιχυρῶν καφαλαίου, τῇ ἀκοῇ κέχρητος μιαὶ δὲ τοι
προσποίηστος καταφρονίσατος, τῇ πάντιμῃ. ἀλλὰ μὲν τοι οὐδὲ τοι
φιλίατείος ιχυρότατορ προτείνωρ τὴν λεπίνην καφέλαιορ, τὸ
ἔχοντας, τῇ πάντιμῃ προέτινερ δύτως εἶσι. Καὶ οὐκ ἀδηλορ δὲν λεπίνη
ικης, καὶ μὲν οὐδὲ ἀλλος ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγει, μίκαυρος μὲν δημοσθένεις πε
ρὶ αὐτῷ, φήσει δὲ ἀναγένετος τοις τοις εὐφαρμόνους ἀτέλεσθαι, οὐδὲ μηδένεις
ναι τὰς λεπιογυγίας. λέγομεν οὖν δύτως δημοσθένεις χρήτη τοις
δηλίμασι μὲν οὐδὲ φυσικῇ φύταισθα τοι μὲν λεπίνη
ιχυρότατορ δέπερ τοτο τὸ καφέλαιορ, τοι δὲ δημοσθένεις χρήτη πε
τό τας αὐτά λεγοντος, οὐδὲν τοι μηδένεις ποιεῖται τοις τοις αὐτά
λεγόμενοις, μηδένεις πειθόμενοις, τάξεως μεταβολή, οὐδὲν τοις τοις
ποτες. Καὶ δὲ αὐτοὶ μὲν τοις πρώτοφράχειρ μέθοδοις οὐδὲ τοις τοις μετα
βάλλεις οὐδὲν εἰκάσι οὐδὲν εἰκάσατο, οὐδὲ μέθορ. εἴπερ μὲν διὰ μα
κρωρ ἐκένος, ταῦτα γάρ βραχίσι σωματώρ λέγεις· οὐδὲ τὸ φραγτόρ.
τοις δὲ εἰκατέρετο τότερον οὐ καρδές, οὐ μὲν συμβολούσις, οὐδὲν καὶ
βραχυτητας πάντιμον εἰκάσητος. οὐδὲ τάξεως μεταβολής οὐδὲν εἰκάσητος
χρήτη, οὐδὲν μὲν συμβολής πάντως πρώτοι τὸ καπνωθεῖρον εἰκάσητος
οὐδὲν πάντι συμβολεύοντας, οὐδὲ δέ τῇ πανηγυριῇ, νόμος οὐδὲν

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

τοις καφαλαιίωρ τὸ τάξεως ὄμητά θλιπος, οὐ φυσιεῖ τὸ πραγμάτιον. Χρώμεθα οὖτοις μάκεσι. Καὶ ταῦτα βραχυτησιμ, ὥστε δὲ συμβολητικοῦ λίγοντος ἐποίησερ ὁ Δημοδέης ἐν τοῖς δλωτοῖς, Καὶ δὴ τοῖς προτὶ τῷ τῇ χερζονήσῳ σφατιωτῶρ. τὰ αὐτὰ μέγαρο, οὐτότῳ μάκαρια ἔλαθερ. εὐτὸν δὲ πανηγυρικῆς ἐπέρα πλάτη τορτὰ αὐτὰ λέγωρ, θύκυδης δὲ διελέγεται πολεμίωρ οὐδεὶς μάκης λέγειν εἴδοθε. τὰ γρῶν προτὶ τὸ πολεμίωρ οὐδεὶς μάκης λίθος λέγεται πολεμίωρ, οὐ ταλάτωρ δὲ επεξεργάσαστο πονητίον δέ, πλάτωρ λίθος λέγεται ποτὲ δὲ τολιπείας, θύκυδης δὲ επεξελθερ. Οὐ δέ τῇ Δικαιοκράτῃ οὐδὲ οὐδὲ τάξεως μεταβολή Χρώμεθα πολεμίωρ δημοδέης ἐποίησερ δὲ διελέγεται ποτὲ δὲ απλείας. Φρεμένος τῷ προκατηγράσαντος τὸ νόμον, Καὶ χροσαμένος τοῖς καφαλαιοῖς τὸ Διαρέσεων, τῷ Δικαίῳ, τῷ συμφέροντι, τῷ καλῷ, τῷ δικίᾳς, εἰνέργειας, πώ ταξίδες μεταβαλλωρ. πῶς δέ τὸ ἐπαρνήσει, δὲ τοῖς προτὶ λόγου Διεζῆλον μερ. τῷ ἑαυτὸν ἐποιεῖ ποτὶ παχνίδες ὅντος Καὶ εὐμάρτιον, ἀνεταχθῶς ποιήσαι, μένοισι διεργατούσις λόγους, ἀνάγκης προστοίκους, προσώπων ὑπαλλαγή. τάτωρ προσέλεγμα δισκοράπταις δὲ διελέγεται πρώτῳ λόγῳ τῷ προσέργειον, τὸ πρώτον προσόμιον ἑαυτῷ ἐπεινορ προσειναστε. δέ τις διέτασθε διελέγεται δικής εἰμι αἰσουδαϊστατος Καὶ μόνος τὸ λόγος ἀγαθός, ἀποθεανόντος τὸ πατρόδοξον Δικαίουν τοις ευνοῶμ. τῶν διελέγεται ποτε; ποιησετε; τοινῷ τῷ λόγῳ χρήση, προτὶ πεπονταίωρ ἀνθρώποις, οὐ φυλαρχεῖται, Καὶ Διακρίνωρ καθηγανῶμ. Καὶ πονητῶρ Καίλωρ. διτῶν τοις φαινετη αὐτοῖς δέρεται τὸ ἀγαθῶμ αὐτοῖς ἀνθρώποις. δέ τοις Δημοδέης διελέγεται προτὶ τοῖς σεφάνη μέλλοντος ἑαυτὸν ἐπαγγέληρ Καὶ τῷ ἑαυτῷ πρλιτείαρ, πολλάκις χρήση τῇ ἀνάγκῃ, λέγωρ εἰπεῖ τὸ ἐφ' αὐτῷ Καὶ πεπονταίκα οὐδὲ πηπλίτημαν βασίζω, πολλάκις λέγωμ αὐτογναθησομαι προτὶ

ἐμαυτον· ἐπὶ δὲ τῇ ἀνάγκῃ πολλάκις χρώμηνος, ὑποπτός,
 οὐδὲ τῇ τὸ προσώπου ὑπαπλαγῆ χειρὶ. εἰ δὲ τοῦ ὅταρ τί μεῖζον
 λέγει, τότε προσέτεθε τῷ ἀνθρακῷ λέγει ὅταρ δὲ ὑπόδιψανος οὐδὲ τὰ
 χέντες, προὸς μέχριν· οὐ λίδοις ἐτείχισα τὸ πόλιον, οὐδὲ πλίνθοις
 ἔγω· αλλὰ πόρεμάρτεχισμέρει βόλει σκοπεῖρ, ἐνσήσεις ὅπλων
 οὐδὲ πόλιος Κασιμάχους· μὴ πάλιν ἀλλαχθῶν μάλι τοι εἰς φύλον
 μέναις οὐτίσις ἐπέμωνας, οὐδὲ μάριον μέρεαν ὑπενθυνος εἰναι φύλον.
 ἀπόδεις μέχριν· ἀπέστρεψε τὸ λόγον, οὐα δοւειν τὸν ἐχθρὸν λυπήν
 οὐδὲ μὴ ὀθυναδέοντος ἐνεπίγειρε. Δινο παλαίσματα λιασμένων δικα
 μοδέντος ἐπετεχνήσατο, τό τε οἰκέοντος ιχυρόν, οὐδὲ μὴ κρινόμενον
 δὲ, εἰς κρίσιμην ἀγαγῆσθε· μὴ τὸ τὸ ἀνθρακοῦ ιχυρόν κρινόμενον ἐνβα
 λεῖται. ταῦτα τοίνυν ἀμφότερα ποιεῖ δημοσθένης, οὐδὲ λαυθάνει πρέπει
 τωρ. ὅταρ γέ τὸ οἰκέοντος εἰσάγει χρισόμενος ἐστὶ, ἀνάγκη προ
 αποιῆσθαι ὅταρ δὲ τὸ τὸ ἀνθρακοῦ εἰκάσθαι, παντργῶμ, ἀπλότητα
 ὑποκρίνεται. τόπον εποίησε Καὶ ἐρ μητὶ λόγοις, ἐπὶ περὶ τοῦ περίστα
 νου, καὶ ἐπὶ τοῦ Καὶ ἀριστοκράτης. ὅταρ γέ τὸ πολιτείας Καὶ
 ζίας εἰσάγει, ἀνάγκη ὑποκρίνεται· εἰρ δὲ ἐφ' αὐτῷ πεισθέντα, οὐδὲ
 πειπολίτουμα, βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀιαγκαδήσομαι πε
 ρὶ ἐμαυτον· ὅταρ δὲ τὸ νόμον, ηλέπτης, ἀπλότητα προσωπεῖται
 γωρ οὐτως ἔτι μάλι τοι μὴ τὸ νόμονες μετέπεον εἶπαι μοι δοκεῖ
 τος παρέγου μηκυπονητων τοι ιχυροῦ τοῦ ἀνθρακοῦ· Καὶ πάλιν
 εἰν τοῦ Καὶ ἀριστοκράτης, εἰσάγωρ τὸ πρῶτον χερρονίσι λόγον, διεύθυ
 προσήκοντα τοῦ ἀγῶνον, φησί· ἀνάγκη δὲ πρῶτον ἀπάντων δέ
 ζαι, τί ποτε δέται τὸ χερρονίσορ δισφαλῶς ἔχειν μάσις περιποκός.
 οὗτα παντργῶμ Καὶ πολιτείας ἐργαζόμενος Θεοὶ πόροι χρισμορ, οὐα
 δικαιώει καὶ ἀπλῶς ποιεσμένος τὸ λόγον, δέ εἰς Μαντίνη
 τιθεται

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

τίθησιν τῷ τάξι ἀυτῷ, εἰς δὲ πλείστης ἀπὸ πυγμάνοι τιμῆς· ἐπὶ δὲ
διαδίκτη τοῖς γένεις πολίταις διδίκτη, διαδίκτη ἐκείνῳ μὲν οἷμαλλον
θεωρήσει τῷ σόλῳ· Διεύθυντος δὲ τοις διδίκτης ταύτης· ἔπειτα δὲ τοις διδίκτης μὲν
καὶ διδίκτης αὐτοῖς μετρητῇς καταγροφία ἡ διπολογία, καὶ προκατήγο
ρίσαντός θνητοῖς προαγωνισταμένοις, διεντήσος λέπτων ἀνεξίσθε χρή
ται, διδίκτης οἱ διδίκτης ἀρχογείτονος λόγοι ἔχοσιν δὲ τὰ διατάξο διεντήσε
ρος λέπτων οὐκέτι διεντήσει μὲν, προστίθησι δέ οὐ καὶ ἀφαιρεῖ, ὥστε οὐκα
πορθῆσθαι τὸ διεντήσει μέρος, ὥστε ἔχει δὲ διεντήσεις Θεοῦ λόγος εἰν τῷ διεντήσε
τελευτοῖς μετὰ τοῦ διεντήσεως δικαγοφίαρι· καὶ προαγωνισταμένοις δὲ
τελευτοῖς διεντήσεως λέπτων, τὰ μέλλοντα διεντήσεως λέγεται διπολογία
τελευτοῖς προκαταλαμβάνει λέπτων, ὥστε δὲ κατ' ανθροτίων Θεοῦ
τελευτοῖς προκαταλαμβάνει λέπτων, διπολογίας. Οἱ παλαιοὶ διηγοῦν μέθοις, διπολογίᾳ θνητοῖς
ται, ἀναφορᾷ διὶ τοῖς σφάλεαρ, Καὶ διὰ πίστης βεβαιώσεις· οἷορισται
κράτης· ξενὸς δὲ ἱερακέα τανταλορ γνωνίσατε, ὥστε οἱ μέθοι λέ
γονται, καὶ πάντες πιστεύσοτες. τὸ δὲ ὅπερ οἱ μέθοι λέγουσιν, ἀναφορᾷ,
θεωρήσει πάντες πιστεύσοτες, καὶ βεβαιώσεις· καὶ εὐρειπίδια, ξενὸς ὡς λέπτη,
ἀναφορᾷ· δὲ ἀληθείας θνητοῖς βεβαιώσεις· Καὶ οὐδότος, διοτε δὴ λέγουσι
κορινθίοις, ἀναφορᾷ· ὄμολογοῖς· δέ σφι λέσθιοι, βεβαιώσεις· Καὶ δε
κινδύνοις, λέγουσι· δέ, ἀναφορᾷ· καὶ οἱ τὰ σαφέσατα πελοποννησοῖς
μητρικαῖς διδίκτης, προτέρης δεδίκτης γυμνῶν, βεβαιώσεις· Καὶ διμοδένεις,
ὅς τε ἔγειρε τὸν ἀντητὸν τῷ χώρᾳ γεγενημένων θνητοῖς ἡκελού, ἀνθρόδ
οιδαμένων οἴου τε φεντελίδης, διαδίκτης εἰσι· βελτίζη· Καὶ τοτο πλά
τωνος ἔλαβεν, ὥστε ἔγω τὸ πρᾶγμα βασιλέως ἐλεύθοντος ἡκουσα, ἀν
δρός διδιοπίσι. οἱ παλαιοὶ κοινὰ λέγοντες διαγονόματα, ὄμολο
γίας διδιοπίσι. οἱ παλαιοὶ κοινὰ λέγοντες διαγονόματα, ὄμολο

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Ειώντας ιψιν οι προίόντες φύλακες, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἰναι, πή
δη ἀπὸ ἀντοῖς ποιῶνται τῷ λόγους, οὐ μή ἀλλὰ εἴ τῷ Καὶ ἄλλῳ
ταῦτα ἔργασθαι λέγεται, καὶ ἐμοὶ προσήκει. Καὶ μημονεύεις δὲ τοῦ
κατὰ Ημονοράτη, Ειώθασι μὴν οὖν διὰ πολλοῖς Καὶ αὐχίνης ἐν τοῖς
ηπὶ Ημάρχῃ, Καὶ τοῦ ξοκεροῦ, διὰ πολλότερος λόγοι λέγεται μᾶλλον τοῖς
μημονεύοις ἔγωσιν οὐκέτι τοῦτον. Αὐτὸν δὲ μήτικα τοῦ Χριστοῦ πολλά
πάντα τοῦ κοινῶν εἰπανορθότα. Καὶ πάλιν αὐχίνης τοῦτον, εἰκόνα
γνωστὸν δὲ διὰ μελλοντοῦ πρώτοις λέγεται. Καὶ δὲ τοῖς ὀλιγοτάτοις
μημονεύεις δὲ τοῦ πρώτου λόγου χρώματος κοινῷ Διανοήμαν,
τοῦτο, αὐτὴν πολλῷ χρημάτων αὐτῆς διερκεῖται τὸ κοινόν συμφέρον,
διὰ χρήπη τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ κοινότητος, παῖδες πανοργών χρήπη, καὶ
προστάτει πάντῃ ὁμολογίᾳ· προκατασκευάζει δὲ διὰ τὸ προστάτην
τὰ διεργητὰ χρήματα δέηται πολλοῖς τοῖς στρατιώταις. Εἰ μή
οὖν ὁμολόγει τῷ κοινότητα, ἐφασκει δὲ λυστελέηται διὰ τοῦτο
πεῖται, πατοπεινετονῶν δὲ κοινῷ χρημάτῳ θεοῖ Διανοήμαν, Καὶ
διῷροι διατάξασθαι, προσθρόνοις αὐτῷ τοῖς διοικήστη, εἰσαγόμενοι,
αὐχίνασθαι, προτοτάξασθαι προτὸν τῷ μητροφαγίστη. πεποίηται ποτὸν
τῷ τέτραστοι λόγοις, δὲ τοῦτο τῷ τεφάνῃ, δὲ τοῦτο ηπὶ μελίου,
δὲ τοῦτο ηπὶ αριστοράτη, δὲ τοῦτο πρώτῳ τεφάνῃ, ποτὸν πατέρων
στρατοπέδεων περιττὸν λόγων χρηστοῖς εἰπανορθότας γίνεται; Καὶ μήδον
σημεῖον οὐδὲ φορτίον. Μήδον κόλλησι μέλι τοῦτο, οὐταρ διλόκησιον ποτὸν
εἰπανορθότας κόλλησι τοῦτο λόγων, ποτὸν συμφωνεῖται μοκέρ. οἷον πατέρων
τῷ αὐχίνῃ τῷ τῷ ηπὶ Ημάρχῃ, μητροφαγίστη προτὸν τῷ πατέρων λόγων
χρήπη κατενδιονέται τοῦτο ἀχιλλέα, μητροφαγίστη προτὸν τῷ ὁμόταφος αὐτῷ
γίνεται.

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

Τοιούντος γένες τωοί γε οίλωρ ἀπάνθισθερ ἐταίρωμ, Βαζλάς εἰς
τὸν μηδενικόν θελενομούσον, καὶ τὰ ἔξτις. Οἱ τάλιμφ φυσίμενοι·
οἱ δὲ τὸ σάρφεον ἐπὶ ἀρτίῳ τὸ ἄγαρον ἔργα, κυλωτός ἀνθρώπαιοι·
οὐρών τοιούτους εἴλεν ἐγώ. Ητοῦ προφθάσιον δέ, οὗτοι μέρη θεωρήσων την
τελευτήν, ταῦτα αὐτῷ τὸ λοιπόν περιώδειον μηνενθή, ηγετάριον μέρος τοῦ
ἐπιβατικού, εἰτέρον ἐκ τοῦ ιδίου προοϊδεῖ, ὃς μάτιον γνωστόν τοῦ ιδίου·
οἷον δημοσθένεις ἐρ τῷ πρῶτον προφθάσιον, οὔστις δὲ θειλίαν ἔμιλλον οὐτη
ταῦτα προσθεντορούσιον οὐλοκράτεια, οὐ πάντα τὸ θεωρήσια, γινώσκωμ
τὸν ἀργυρόν οὐ εἰλιφειρούσιον, οὐτε τοιούτης οὐλοκράτειας δημολογῶμ. Πρόσ
τον κεκρατηκότα πάθιον δεῖται ἀντείνειν, ἀλλὰ εἴκοντα παραμι
λέμενος. Οὐκέτι θεωροίσιον δημοσθένεις ἐμιμησάτο· δημοσθένεις
δημοσθένειος οὐλοκράτειας προέλαπεν. Οὐκέτος δέ μὲν καὶ τὸν θειλίον
ἀνηδέντα νεεῖται. Καὶ γάρ τις δέ ἔνα μὲν αὐτὸν μέρος δέ τοιούτον
καὶ άχαλέα σῶμα τὴν πολυχρυσήν. Νησικούσιον δέ τοιούτους λό
γού, οὐλοίτοις δέ φροντικα τὸ αὐτονόμιον οὐτε προσθετόντος, οὐ πλεί
στοιούσιον δέ φροντικα τὸ αὐτονόμιον, οὐτε προσπολεμῆσαι νομί^{ται}
ζοι, σώφρον θειλίον δέ τοιούτον λογισμῷ χρηστή· μεγάλη γένες διοτάν.
Ισοκράτης δέ σαφῶς διητωτὸς οὐτοῦ προαντίθετος, ἀλλὰ διυμδυλίοις
προσπολεμαζόντωρ δργάδες τραχέως ἀπαντήσει, ἀλλὰ διυμδυλίοις
δέ τοιούτοις εἴκοντα, πετασμάτων δέ τοιούτοις εἴκοντα, πετασμάτων. Τῷρ δέ
δημολογουμένωρ διητικαμάτωρ μία προσανθία, δέ οὐμολογίαν δι-
πολογία. Οὐκέτος δέ τοιούτοις οὐλοκράτειας οὐτε δημοσθένειος· οἷον,
τοιούτοις καὶ διητία πάσι· Οἱ ἐλληνοι καὶ βρεφοίσι, οὐτε μάλιστα
τοιούτοις οὐλοκράτειας οὐτε δημοσθένειος· οὐτε ποιῆσι; οὐτε
διατελέγητο τοιούτοις τρώωρ τινί, ξεστής κατηγορεῖ· Οἱ δημολογούστε τοιούτοις
καὶ φροντίδες τοιούτοις οὐτε μόνον διατήσεις προπολογίας, ἀλλὰ καὶ έλεες προσαν-

ΕΡΜΟΓΕΝΔΥΣ

νίας αὔτιοι γίνεται. αὐτῷ γοῦν τῷ πριάμῳ Διαλεγούσιν, ἐκπίπτει
κατηγορεῖ, οὗτε τὸ γέροντα εἰς Κέμισθ αὐτῷ, μεταβάλλεις τοῦ
ἔλειψεν. ἀποκρίεται οὖν· οὗτοι μοι αὔτιοι εστοί, θεοὶ νῦν μοι ἄπιοι εἰσιν
οἱ παῖς ἡροδότων, οἱ ἀδήσασός δέ τοι οὐκ ιροίσθ εὐφρυγεταῖνες.
Καθὼν δέ τις, Καὶ φυλακὴ τὸ παύλον δὲ αὐτῷ ἐκπεμφθεῖται, εἴται ἀπο
κτείνας τὸν ἄπιον τὸν τῇ θύμῃσα, Καὶ τοιούσις βοῶτος Καὶ ἀγανα
κτοῦντος, ἔαυδη προτείνει, κατηγορεῖ ἔαυτον, οὐδὲ ἀποκτένει πελεύθερον.
οὗτοι δέ τοι ιροίσθοι παῖς ἡροδότων τὰ τρία πριάματα φωνῇσιν ἀφίενται
πρὸς τὸν ιεράνισκον, εἰς μέρον οὐ σὺ τρίτωρ ἄπιτι Θεοὶ, ἀλλά θεοὶ
τοῖς, οὓς μοι προεσκήματεν ἐμῷ τῷ οὐντίσθω. Τὸ διαγνώμων λέγειν
δικῆρ Θεοὶ, ἐδίδιμαξε, δημοσθένεις δὲ ἐμιμήσατο. οὐδὲ μηδὲ
γαμλός Καὶ πατήρ διαγωδίας δύμηρος, πλάστωρ μέτηρει. οὐτοις
δὲ ἐδιαγωδήσαντο εἰς τῇ ἔαυτον ποιήσει, θεωρητέον. ιλίου ἀλωσίην
εἰπε, τέχνην προαλιπών. οὐ γάρ ἡρμοζειν αὐτῷ τῇ δὲ ποιήσεως διαγω
δίας, ενὸς πολιχνίου πρόσθησις. τί οὖν ποιεῖ; πάσης τολμείας
πει τορθοῖτο εἰς μηνούμενον προσθησι. ἀιδηρας μηδὲντοι, πολλή μέρε
πιθεὶς ἀμαδέωντα. τέκνα δέ τὸ ἀλλοι ἄγουσι βαθυζόντος πει γαϊδ
κασ. ἀλλά δὲ ἐκτωρ ἀποθέντη, οὐδιδομάχη λέγει οὐ Καὶ ἐκάθη, ἀλλά
Καὶ ἐλένη, Καὶ χορός τὸ διωδέλωρ, Καὶ πρλάστηράματα, οὐδὲ τοσαῖς,
ἀποπληροῦστα τὸ διαγωδίαρ. τί οὖν ἐκ τρίτωρ τὸν χρηστὸν οὐ
μίσομεν δύμηρος λέγειν οὐδὲν; τὰ μεγάλα τῇ διεραχήτην τὸν
μηνίας φυλάπτει μεγάλα, τὸ σωτομίας τὸ μέγεθος αὐτοῖς οὐκα
σωδόσης· τὰ δὲ συμπεριφέρει Φαντα τῇ προβολῇ τὸ λότωρ μέγε
θε προστλαμβάνει. ταῦτα ποιεῖ Δημοσθένεις, καὶ οὗτοι προ
γωδίας φωνεών ἀλωσίην, ἐδινούσει δόλου ἐμῷ διλίγοντος δύμασι, λέγοντο
οὐδὲν οὐδὲν οὐκανταμηνίας· τείχη προτηρημάτων. κάρας τούτος
μορφὴ ἐμῷ ἀλικίᾳ· γάναια τοῦ Καὶ παύλος αὐτῷ προσθεῖται διθύρων
οὐκέτε.

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

οὐδὲ μονονάχι πρόεφεσε τὸ δικηγόρον. ἐν δὲ τῷ ίππῳ κόνων Θ
λέπιος, τὸ θύρεος προτίγκονιμ ἐποίησεν, ἀκριβῶς ἔκαστα δικηγόμενος.
θηλονότι τὴν φαιλόπτητα τοῦ τραχεγματοῦ ἀγρων εἰς μέγενον Θ
τῆς προτέρας ἐρμηνείας @ τὴν θύρην τραγῳδῶρ. τοῦ καμικῶν
λέγηντος αἷμα @ σικώπειρ ἀρχαίως, τοῦτο μενοδοῖο, τὸ κατὰ προφ
νομαρχίας, τὸ προσδοκίαν, τὸ ἐναντίως ποιόμην τὰς ἑκάδες
της τῇ φυσιῇ πραγμάτων. τότε προδιέγματα λάθωμαν,
τὰ μοι ἐκ τοῦ καμικοῦ, τὰ δὲ ἐκ τοῦ βίου, τὰ τοῦ ἐκτορος.
τὸ μὲν ιππὸν προδιάρηστος ἔχει. ὄλαζε; θέωλος τὴν κεφαλὴν
κόλαπον Θ ἔχει. θέλωρ γαρ εἰσῆρη τὴν κεφαλὴν κόρακον Θ ἔχει,
ὅτι τὸ τραυλὸν εἶναι διδύμηρ, ἀμαρτώρ τῆς φωνῆς, διεκαμώψ
θεῖται τῷ τρόπῳ. τὸ δὲ ταρξὸν προσδοκίαν, ὄντων. βολελυρόμ
μοι οὖν τὸ πράγματος, οὐκ οὐδὲ ἀμεβόλαμον λαχθεῖ. ἐπόμην δὲ
ἔλασθρον, προσδοκοῦντα μεν δὲ ἀκροστής ἀκόσται, ὑπομενῶν. φησι δὲ,
οὐδὲ ἀμεβόλομεν. τὸ δὲ ἐναντίως χρῆμας ταῖς ἐπόσι πρὸς τὰ με
γάρ τὸ πραγμάτων, ὄντων γίνεται, οὐδὲ μεγάλων μηρού δινέδω
μεν, οὐ μικρῷ μέγας οἶσθε, μαχέσαντο οἱ δρυπυρεῖς, οὐδὲ μᾶς οὐδὲ
ἴντων, καὶ ἕκτων οὐδὲ ἀσχιλλεὺς ἐμαχέσαντο, οὐδὲ ἀλεκτηνίτες.
τέτοιος δὲ πάσι χρῆτη δικηγόρειντο τὸν προτέραν τοῦτον. ἐν δὲ
διλέγηστον κομφολῆρον ἐπίσατο. τὴν μὲν προφλίαν ὄντων τὸν μεν
πατέρας ἀντὶ τρόπαιος ἐποίησεν ἀδέσμοντορ. τῷ δὲ προσδοκία
κιονίῳ προσέλαχίντα λέγωρ, διεύθυντο προτευχεῖν τῷ, ἀλλὰ οἵστι
πόντος κατέβατο. τῇ δὲ ἐναντίάστη τὸ ἐκόνωρ ὄντως, ἀντοτράγιον Θ
οὐδὲ διδίκη Θ, ἀρρεβαῖ Θ, οἰνόμα Θ. ποτὲ μὲν πολλοῖς δοκεῖ
πολλάς νῦν τοῖς βιβλίοις ἀμφιβολίας γίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ταλαιπωρίας,
καὶ τοῦτος δὲ φαίμεν, οὐδὲ οὐ δώσατο τὸν τῷ παλαιῷ βιβλίῳ ἀμφι-
βολίαν εἶναι. ἀνάγκη δὲ τοῦ διένοιαρ ἀπότοπον εἶναι τὴν ἐτέραν, ή

τῷ σάντας θοὶ λέξεως. τὸ γὰρ παῖδες οὐκέτι θεοῖσι τὸν δικαίων
γὰ πάτερον, ὅμητερον, τοῦτο λέγουσιν εἶναι καὶ θεολόγοι,
πότερον πάτερον καλεντεῖσθαι γιανθίνειν, ἢ τῷ πάτερον προ-
σέταξε τοῖς θεοῖς θευταῖς. καὶ τὸ δὲ ξενὸν γένοιτο καταβαλλέει
σῶμα ἐμὲ, ἀμφιθεολόγοι φασιν εἶναι, λέγοντες καὶ τοῦτο εἶναι μή
ναδί τὸν νοῦν, ἐνυπολίθου τοῦτο μήτε πότε τοῦτο εἶναι καταβληθεῖσα.
ὅντων δὲ μήδοντες ἀποτοπός θέτουν, μὴ ἐρμηνεία ἀλογος. ἣντερ
δὲ τρόπον, σασιάσαντες ἡγέτη πολλά, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου
ἀνούσ τοις προσοίων βοηθείᾳ ωφελάσσονται. Χριστοῦ ὑπὸ τοῦτο
φθάργονται, μπότη πράεια τὸν τοῦτο τάσσει. ἀδιώκατον ὑπὸ τοῦτο
τίναι τοῦ φθοράν. δὲ λέγεται, τοιοῦτον δέ τασιάσαντες ἀπὸ πολέ-
μου ἐφθάργονται. ἵνα καὶ μή σάστις ἡ γεγονότα ἐκ τοῦ πολέμου, ἡ δὲ φθο-
ρά ἐκ τοῦ τάσσεται. οὐδεὶς γάρ λέγει ἀπὸ πολέμου ἐφθάργονται. τοι
σαντα ποτὶ ἀμφιθεολόγοι. Δημητρία, Διάλογος, Κακοφονία, Τα-
γωφία, συμπόσια σωματικὰ μία τνος Διατάξει μετόποτε πάν
τα πλέκεται. καὶ μητρογορία πατέμησιν ἔχει, καὶ πραμυθίαν, καὶ
μητρικότερον πολαρχότητην. Οἱ πατέμησις ταῦτα γνωματίζουσι
όντωρ. φιλέοντες πραμυθίας τὸ λυπτικὸν ἐκβαλλόντες ἐκ τῆς μητρι-
κότητος. πραμυθίας γιατα ταυτικές ταλαιπωτές ταύτες διελαπτούσι,
αναμιχθεῖσαι συγκείμενοι. κακοφονίας ἡ πλοκή, τικταὶ οἱ γλοσσαὶ
μητρικῶν σωφρονιζόντωρ, τὸ μὲν γελοίωρ πραμυθημένων, τὸ δὲ
καὶ μητρικῶν πηκτικάτωρ εἰς κατακλαδέειν. οὐχ ἕκκισια ἡ τοῦ
άχλινεύσιν ἀργισοφάνις μηλοῖ, λέγωρ ὄντως. δισαὶ δὲ μετόπυγα
τοῦ ἐμαυτοῦ πεδιάρ, τα τικταὶ καθαριστέειν. γελοῖορ πάν
θος. πραγματίας πλοκή, οἰκτος οἱ βασιμα. δῆτα δέ ταύτης κατακλαδέειν
οἱ ἡγαγοφοντες. οὐχ ἕκκισια ἡ μητρικότητα. ἐπειδὴ πραμυθία
ταλαιπωτέρα ἡγαγοφίας εἶναι οἱ χορηγοί. εὐηγέρσομεν οὐτοὶ

ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝ.

Ἐντοῖς προσιμίοις αὐτὸν ἀναμίξει πάντοις καὶ θαύμα. συμπλοσίζει
κράνικόν πλοκήν, απόρθαλλα καὶ γελοῖα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα,
ἔνθερ καὶ ἐν τῷ ζευφῶντος, καὶ ἐν τῷ πλάτωνος συμπλοσίᾳ.
ἔπλεκε καὶ τὴν παντείσ φοιτήζευφόν· αὐτὸν μὲν οὖν ἐπει-
μέλετο ὁ κύριος ὅπότε συσκιλεῖει, οὐασε εὐχάριτές τε λόγοι·
ἡδίσουνται τῷ προμώντες εἰς ἀρετῶν. μικρόγου πλοκῆς, ἀθικοὶ λό-
γοι καὶ ξητικοί. ὅταρ ἀναμίξει προσθήταλεγόμενος καὶ ξητός·
ἀθικοὶ προεμβληθέντες λόγοι ἀναπανθίσται τῷ τυχίῳ. ὅταρ ἡ ἀ-
νταπανθή, ἐπάγεται ηὔπικοις, ποτε δὲ τὸ τυχίον. οὐασε εὐχάριτος
σὺ γίνεται. Ηὕτω φάσασις τῷ καταφάσει ποτε μὲν τὸ ισορ θάνατον,
ποτε δὲ τὸ ἔλαπτον, ποτε δὲ τὸ ταλέον. ισορ μὲν δέ, ὅταρ διέγνωτε
ταῦται λέξεως φενγωρούς τοῦ ταυτότητα, μεταβάλλει τὸ λέξιον·
οἷορ, θύμωρ τε γηραγόρος ἦμ, ικέλη μαντίκη χρώμενος οὐκ ἀφανίε-
ται, τουτὸν οὐδὲ οὐδὲ πάλαιτον τὸν μὲν πλέον, εἴτε ὑποεπιλογέωνται
μέρη μὲν ἀσφάλεων, μὲν ἀντανόντων διάσυνθηται οὐδὲν προ-
θετόν, οὐδὲ μέρη ζήτει, εἴπει δὲ τοις κακῷ, δὲντες ἀφρονι φωτίζεινας. οὐ-
ταῦτα τὸ κακῷ καὶ ἀφρονι, ἔλαπτόρος δέντες ἀγαθός καὶ φεονίμος. οὐ-
κέρδη μὲν οὐδὲ μερικόν, οὐτοις αὐτῷ ταῦτα μέντος, ἀλλὰ οὐαντάς οὐ-
λορροσάντας εἶναι νομίζει, κακοίαμ ἀφιλέσι, οὐχὶ ἀρετῶν προσθήται
καὶ ὅταρ ἡ λεγκή, εἴπει οὐμερι ἀφαρότατος οὐδὲν οὐδὲν πάντα.

Ιεροῦ ἀπόφασις μηλοῖ φθινοπώνται καταφάσεως. τὸν γένος πάντα.

Ἄρα τώ γε ιδίῳρ, γένεσιτερ ἀχιλλεύει. τὸ

γαρλίαρ λυπεῖσθαι τῷ ἀποφά-

σε δειπνάλων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Anno M. D. XXXI. tertio Calendas Aprilis.

1869929

MILTON'S EDITION. 1638.

